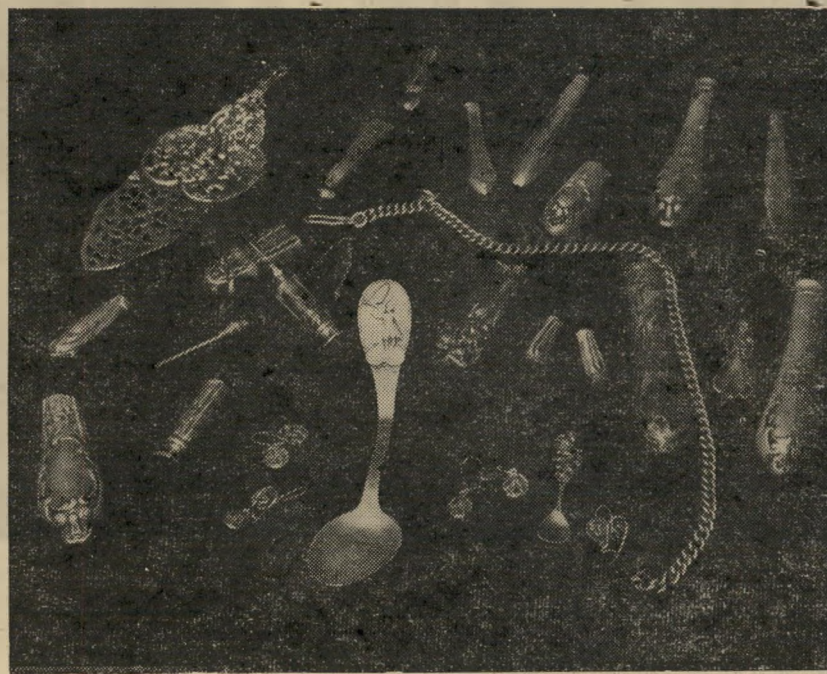

מכופף המזלגות ביפו

מרפא גם את המלאכים

כאשר עקי, הוא יעקוב כהן, מכופף מזלג, אין הוא עושה זאת במופע-ראייה נוסח ארלי גלר. הוא פשוט יוצר ממזלג הכסף הישן צמיד, אצטדה או טבעת. אהבת חייו העכשווית, בנוסף לכל השאר, היא יצירת תכשיטים מכלי-כסף עתיקים. את פרי יצירתו הוא מציג ב"חנות הזעירה שבשוק הפישפשים. אולם תערוכתו, שנפתחה השבוע בגלריה דידיה,

ביפריה-עתיקה, מוקדשת לאהבה נוספת שלו — מלאכים. בסבלנות אין קץ, במסירות ובשקידה, רוכן האמן המזוקן במשך שעות על שולחן עבודתו שבתנות, ומשחזר רגל או יד החסרים בפסל של מלאך. לפעמים הוא מפסל מלאך דומה לזה האותנטי, העתיק, ויוצר משניהם עיטור למגורה ארי-נובו או ארי-דקו. היצירות המשלבות עתיק ומשוחד זר מדגישות ומבליטות את אהבתו של עקי ליפה ולאציל, שעליהם היה מבוסס עבר מפואר.

הנושא של מלאכים ובובות עתיקות קסם לו תמיד. המוצגים בהנותו ממליאים את חלק הארי שבה, אך למכרם הוא מסרב. את החלק היצירתי, אותו הוא מוכן למכור, הוא ממחיש בריקוע סכו"מים מכסף. לדוגמה: הוא חותך את הקת של הסכין, רוקע ויוצר ממנה תליונים, מזר

ביו

פישפשים וסוסים

הלא ידוע וחיפוש הציפור הכתולה במר-חקים. אך הדבר המכעיס אותו יותר מכל בארץ, והגורם העיקרי לנדודיו הרבים הוא מצבם האומלל של הסוסים. עקי כואב את כאב החיות. באנגליה, אם אדם מת עלל בבעלי-חיים — הוא מובא למישפט. ואילו בארץ המצב ממש מביש. בחוצות העיר רואים עגלות של אבטיחים הנגררות על ידי סוסים. האם מישוהו טרח פעם לשיסלוב עד כמה הסוסים פצועים, מורעים רבות הוא רב עם בעליהם-סוסים, כשדרש יחס הוגן כלפיהם. בראותו כלבים המאולפים במכות, או סוסים שמצליפים בהם כדי לסחוט את טיפת כוחם האחרונה, עד שלבסוף הם נשחטים בשחיתות שחורה רגע לפני המוות, דמו סוער ורוגז.

זוהי בקבוקי-כחל ואצבע-מורה לספרי-תור. עד עתה היה בלעדי בתחום זה בארץ. על צווארו הוא נושא כקמיע את הטבעת הראשונה שיצר. כיום כמו לו מתחרים המחקים אותו — אך לצערנו בצורה עלולה, לזכריו. הוא עונה ברצון לשואלים, כיצד ניתן ליצור תכשיטים מהסכו"מים, אך החיקויים העלובים גרמו לו שיעורב תחום זה ויעבור לאחר.

עור בסיגנון אינדיאני

עקי ינני תחום העיסוק חוזר ונישנה אצל עקי לכל אורך 29 שנותיו. כך קרה כשעסק בגילוף בעץ של דמויות וחיות, או כשהיה הראשון בארץ שיצר ארנקים ותיקים מעור בסיגנון אינדיאני, עיסוק שאותו רכש בעת שהותו בכפרי האינדיאנים בדרום-אמריקה ובמרכזה. רבים מהסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב זוכרים את דמותו של המזוקן שגיי צב בשער הכניסה לקמפוס, והציג למכירי רה מבחר מרהיב של עבודות בעור. ברגע שהעניין הפך מיסחרי, עקב החיקויים הרבים — שינה כיוון. עקי נולד בתורכיה, גדל ביוון ועלה לארץ ב-1960. ילדותו עברה עליו באפקה. מ-1972 ועד היום נסע 17 פעם לחו"ל, דבר המעיד על רוחו הסוערת, אהבת

אמן כהן בעבודה חותך, רוקע ויוצר

הימים היפים ביותר

מלבד האמנות ושיחזור החפצים העתיקים, אהבתו, ואולי הגדולה ביותר של עקי נחווה לחיות. בגאווה רבה הוא מציג צילום שלו עם כלביו וסוסיו, שהוא קורא להם "המישפחה שלי". את ימיו היפים ביותר הוא זוכר כימים שבהם (המשך בעמוד 64)